

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

No. 17.

(527.)

Vol. 23.

Thursday,
November 7,
2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Ještě jednou o Světačkách a Světácích

ZE HRY SVĚTÁCI: NAHOŘE ZLEVA: BOHDAN ZATOVKANIUK A RADKA TAMCHYNOVÁ, IVAN RÁZL A LENKA NOVÁKOVÁ; DOLE: JAREK ČÍHAL A JIŘÍ JANČÁREK ML., ZÁVREČNÁ DĚKOVAČKA.

Nejprve jedno upřesnění k mému článku v minulém čísle. Bohdan Zatovkaňuk mi ještě před uvedením divadelní hry poslal e-mail: *Díky za lichotivé věty týkající se mé osoby a hudby. Rád bych ale uvedl na pravou míru důležitá fakta: hudbu k představení Světáků jsem nejenže nenapsal na míru, ale nenapsal vůbec - pouze převzal motivy hudby z filmu a upravil ji pro potřeby scénické podoby a následně i provedl nahrávky všech hudebních vstupů. Všech, s výjimkou jednoho. Nerad bych, abys i čtenáři, kteří hudbu z filmu ve hře spolehlivě poznají, pomysleli, že si činím nezasloužené autorské nároky na skvělou hudbu Evžena Illína a Vlastimila Hály.*

Musím se přiznat, že od Vratislava Blažka mám radši Starce na chmelu než Světáky. Jak jednou o mně

napsal do *Bulletinu Nového divadla* nebohý Ferda Čulík, jsem redaktor, který nemá smysl pro humor, a skutečně dávám přednost vážnějším věcem před veselohrami a Světáci nejsou zrovna hluboké představení.

Na druhou stranu musím přiznat, že hodnocení Ferdy Čulíka mne tak trochu potěšilo. Všichni totiž pamatujeme ze školy učitele, který měl smysl pro humor. Já sám jsem jich zažil několik. Jeden z nich se jmenoval Vyškovský a učil nás dějepis a zeměpis. Tehdy některý z mých spolužáků spáchal hrozný zločin: upustil či odhodil papír v pasáži *Černá růže*. A tehdy příslušník nově vzniklé instituce, které lid podle šedých uniforem říkal *šedý mor* udělil blokovou pokutu 10 Kčs pětadvaceti spolužákům. V nerovném boji s *šedým morem* podlehl,

ale neprodali svou kůži lacino a přinesli patřičnou sumu v pětihaléřových, desetihaléřových a pětadvacetihaléřových mincích. *Šedý mor* si šel stěžovat na ředitelství průmyslové školy. Rozložený zástupce ředitele přinutil jednu ze spolužákyň zajít do mlékárny naproti škole a ta přinesla dvěstěpadesát korun v papírových bankovkách. Pochopitelně, že se o tomto incidentu diskutovalo během zbytku vyučování a kritický byl i pan profesor Vyškovský. Svoji přednášku zahájil tolik obvyklou větou, že má smysl pro humor, ale... Jenže některý z postižených spolužáků ho chytil za slovo a požádal ho o názorný příklad.

Učitel dějepisu tedy začal vyprávět: „Bylo horké odpoledne a my jsme měli ze školy volno. Rozhodli

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 7

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 11.11., 8.12. ve 13 hod. a 24.12 v 16:30 .

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev.Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 16. listopadu 2013 v 11:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 16. listopadu 2013 v 17:00..

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 17. listopadu 2013 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Sokol Toronto

Cvičení pro děti je každou sobotu
od 16:30 do 18:30 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;

Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.

v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Marie Crhakova: 416/242 - 5914

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,

ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

**We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.**

Breaking News?

V kanadském tisku se objevují zmínky o tom, že Kanada zruší vízovou povinnost pro Čechy, a to pravděpodobně už během několika málo týdnů. První zmínku publikovaly *Postmedia News* 16. října, a v pondělí 4. listopadu se torontské noviny *The Globe and Mail* rozepsaly trochu podrobněji. Důvodem se zdá být obava Kanady z případných komplikací při ratifikaci obchodní smlouvy, kterou chce uzavřít s EU: česká vláda by mohla využít svého práva a ratifikaci vetovat.

Vízová povinnost byla trnem v bilaterálních vztazích hned od jejího jednostranného zavedení, ke kterému naposledy došlo údajně pro neudržitelný vzestup počtu českých žadatelů o azyl. Jejich počet v letech 2007 až 2009 byl podle kanadských statistik kolem 3000, převážně romského původu.

Kanadský ministerský předseda Harper informoval Petra Nečase už loni v květnu při setkání v Chicagu o tom, že Kanada připravuje reformu svého azylového systému, který má zavést pojem země bezpečného původu, ze kterých by se nepřijímaly žádosti o azyl.

O vízech se jednalo za poslední leta mnohokrát. Tentokrát se zdá, že k jejich zrušení opravdu dojde. České republice v tomto případě jednoznačně pomáhá členství v Evropské unii, která v září odhlasovala rozhodnutí o vízové reciprocitě. Kanada dosud vyžaduje víza také pro občany Rumunska a Bulharska.

ema

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

7. 11. (čt) 20:00
Sydney, Mon Ami
Křest céděčka Jirky Grosmana
Hugh's Room
2261 Dundas St. West

9. 11. (so)
29. Ples graduantov
Kostel sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga

10. 11. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Boris Krajný - piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

- 23.11. (so) 18:30
Láska je láska
Filmový festival EU
The Royal Cinema
608 College St, Toronto

24. 11. (ne) 11:30
Vánoční sokolské trhy
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Av., Toronto

26. 11. (út) 18:30
Zázrak
Filmový festival EU
The Royal Cinema
608 College St, Toronto

30. 11. (so) 18:00
Kačacie hody
Restauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga
(křižovatka ulic Cawtra a Lakeshore)

30. 11. (so) 19:00
Mikulášská zábava
Sokol Toronto
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Av., Toronto

- 1.12. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Drew Jurečka - Jazz Quintet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/481-7294

7. 12. (so) 18:00
Kačacie hody
Restauracia The Golden Pheasant
733 Lakeshore Rd. Mississauga

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.satellite416.com

www.spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.17.satellite1-416.com

www.17.zpravy.ca

www.17.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu

www.divadlo.zpravy.ca

NHL

O jednotlivých zápasech v Torontu
Rozhovory s hráči a reportáže

www.nhl.zpravy.ca

www.nhl.spravy.ca

www.nhl.satellite1-416.com

Jak vyjdeme?

17. - 7. 11. 2013

18. - 28. 11. 2013

19/20. - 19. 12. 2013

1- 16. 1. 2014

2 - 6. 2. 2014

#3 - 27. 2. 2014

#4 - 20. 3. 2014

#5 - 10. 4. 2014

#6 - 1. 5. 2014

#7 - 22.5.2014

#8 - 19.6.2014

#9/10 - 17.7. 2014

#11/12 - 14.8. 2014

13- 4.9.2014

14 - 25.9. 2014

15 - 23.10. 2014

16 - 20. 11. 2014

17/18 - 18.12. 2014

Financial

Kursovň lístek

100 Kč	5,61 CDN
1 CDN \$	17,84 Kč
1 EURO	1,44 CDN \$
1 CND \$	0,69 EURO
1 US \$	1,04 CDN \$
1 CND \$	0,96 US \$

Universal Currency Converter - 28. 10. 2013

1 CDN \$ 17,89 Kč

1 EURO 25,71 Kč

1 US \$ 18,64 Kč

ČNB - 25. 10. 2013

*Dne 15. listopadu 2013 se dožívá
89 let náš spolupracovník
Josef Čermák!
Blahopřejeme!*

VÁNOČNÍ SOKOLSKÉ PODNIKY V neděli 24. 11. 2013 od 11:30 do 15:00 hodin VÁNOČNÍ SOKOLSKÉ TRHY

Obědy, občerstvení, vánoční cukroví, dárkové předměty, knihy, tombola, mikulášská nadílka pro děti. Zájemci o prodej vlastního zboží volejte na tel.: 416/242-5914

V sobotu 30.11.2013 od 19:00 do 1:00 MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA

Možnost zakoupení večere od 19.00 hodin, hudba k tanci začne hrát ve 20:00 hodin. Občerstvení, přineste si dárky pro své milé, Mikuláš je rozdá.

Hraje skupina Dušana Drobného.

Vstupné \$ 25,00, mládež \$ 15,00.

OBĚ AKCE SE KONAJÍ V HALE KOSTELA SV. VÁCLAVA 496 GLADSTONE AVE., Toronto
INFORMACE: MARIE CRHAK 416/242-5914
EMAIL mariecrhak@yahoo.ca

Boris Krajny

Sunday November 10th, 2013 5 pm

St. Wenceslaus Church- 496 Gladstone Ave.

\$25 ADULTS/\$15 STUDENTS

Refreshments post-concert

Bach-Beethoven-Slavicky-Smetana-Suk www.nocturnesinthecity.com

subscriptions/group rates/info 416.879.5677 nocturnesinthecity@gmail.com

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.

Ottawa, ON K2P 0G2

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, ON K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 748-1773

Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500

Toronto, ON M4W 3E2

Telefon: 416-972-1476

Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žilkovský

2020 University, Suite 1920.

Montreal, QC

Tel.: (514) 316-4383

E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny**

4. 11. 2013 ve 14:00

Příští číslo vyjde:

28. 11. 2013

Uzávěrka: 21. 11. 2013

Zdena Salivarová-Škvorecká - 80

21. října 2013 se dožila v torontském Cabbagetownu životního jubilea žena, která za sebou nechala vyoranou pěknou brázdou na poli národním. Tento příměr se používá spíš u mužů a okamžitě se nám vybaví Přemysl Oráč, ale když se podíváme zpět, kdo z exilových pracovníků se může pochlubit tím, že po sobě zanechal takové dílo jako právě Zdena Salivarová a Josef Škvorecký v nakladatelství 68 Publishers.

ZDENA SALIVAROVÁ - ŠKVORECKÁ

Zdena vyrůstala v Praze na Starém městě a protože její rodiče vlastnili knihkupectví, byli jí od dětství knížky nesmírně blízké. Odmaturovala v roce 1952 na dívčím reálném gymnáziu Elišky Krásnohorské a pak se stala členkou Československého státního souboru písní a tanců. Jako zpěvačka a herečka působila v Laterně Magice, v divadle Paravan a byla členkou legendární skupiny *Inkognito kvartet*. Studovala na pražské FAMU a hrála ve vynikajícím filmu Jana Němce *O slavnosti a hostech*. V roce 1969 Škvorečtí emigrovali do zámoří, kde Josef získal místo profesora na Torontské univerzitě. První kniha Zdeny Škvorecké, sbírka tří povídek, *Pánská jízda* vyšla v *Československém spisovateli* v roce 1968. Další dvě *Honzlová* a *Nebe, peklo, ráj* v *68 Publishers*. V roce 1976 obdržela *Cenu Egona Hostovského* za nejlepší českou beletrii napsanou v exilu.

V té době měl Josef Škvorecký pravidelné promluvy přes Hlas Ameriky do Československa. Pamatuji se, jak jsme je v té době v Plzni na Borech s napětím sledovali přes propašované tranzistorové rádio. A protože mohl poslouchat pouze jeden, tak je musel druhý den ostatním co nejvěrněji reprodukovat. Když jsem odjížděl do Kanady, říkal jsem, že jedu ke Škvoreckým do učení. Měl jsem v zavazadle *Tuzemský rum* pro Josefa Škvoreckého, který jsem krátce po příjezdu předal na místě a pan spisovatel uznal, že žádný jiný rum nemá tu vůni jako ten český a dal si frťana do kafe. Na další setkání se Škvoreckými jsem čekal téměř rok, do září 1981, kdy jsem začal pracovat v redakci *Nového domova*, který se tehdy lámal u Škvoreckých v nakladatelství. Kromě *Nového domova* se tehdy na Avenue Road v *Prague Typesetting* tiskl také *Západ* a další etnické publikace. Později se nakladatelství přestěhovalo na 164 Davenport Road, kde bylo až do devadesátých let, kdy ukončilo svou činnost. V roce 1982 přednášel Josef Škvorecký ve Spojených státech a tak jsem po dobu několika měsíců pobýval v jejich domě na Sackvillu. Moje přání jít do učení ke Škvoreckým se splnilo.

3. ledna 2012 zemřel Josef Škvorecký, ale jedna věc udělala v poslední době jeho manželce Zdeně radost. V zahrádce před jejich domem se objevila pamětní deska, kterou tam umístili místní radní. Je věnována spisovateli Josefu Škvoreckému.

Aleš Březina

Boris Krajný v Nokturnách ve městě

Boris Krajný zahájil své kanadské turné velmi úspěšným koncertem v Kenmore. V Edmontonu oslavil na univerzitě 95. výročí založení Československa 28. října 2013 a příští den měl vynikající recitál na *Edmontské konzervatoři*. Čekají ho ještě recitály v Calgary a Vancouveru.

10. listopadu v kostele sv. Václava v rámci cyklu *Nokturna ve městě* zahájí koncert čtyřmi Bachovými chorály - dva z nich upravil sám (Matoušovy pašije). Bude následovat Beethovenova Valdštejnská sonáta, ke které se pianista vrátil po několika letech a v Edmontonu byla oceněna potleskem vstoje. Po přestávce je program věnovaný českým autorům - dvě líbezná skladbičky Josefa Suka, následují čtyři Smetanovy polky a recitál končí moderní kompozicí Klementa Slavického - *Tři skladby pro klavír*.

Program je pro českou veřejnost velmi lákavý a vlastně ukáže vrchol klavírního projevu. Borisovi, který je na vrcholu své kariéry, bude letos 68 let. Je žákem Maxianovým a Moravcovým a je dnes oceňován nejen v České republice, ale i ve světě. Jeho recitály v Německu minulý měsíc vzbudily velkou pozornost hudebních fanoušků i v tisku.

Nokturna ve městě našla velmi dobrou kuchařku v osobě Liby (*Liba Tavern and Bar* v Etobicoke) a víme, že k pohoštění po koncertě budou řízky s bramborovým salátem. To jen na okraj. Veškeré programy *Nokturen* jsou na světové úrovni, předplatné jsou stále k mání - po prvním koncertě v září - se slevou. Nejenže se potěšíte z vrcholných hudebních zážitků a potkáte své přátelé, ale také podporujete umělce z našich řad v Torontě.

A ještě několik ohlasů v tisku:

New York Daily News: In Carnegie Hall, the highly regarded Czech pianist Boris Krajny (who made a notably successful American debut there last season) came back to play with the *Prague Chamber Orchestra*. Krajny, whose Ravel and Debussy were praised last year, was fully as adept with Beethoven's *Third Concerto*. His technique was virtually faultless (especially in some superbly - articulated chromatic runs), while his big-boned interpretation had a near miraculous balance of control and abandon.

Toronto Star: ...a formidable technician with an outgoing musical personality and style reminiscent of Glenn Gould's

Frankfurter Allgemeine Zeitung: ...great pianist - overwhelming, excellent technician...

The Globe and Mail: ...he is technically brilliant and interpretatively thoughtful a memorable example of poetical lyricism, warmly romantic without resorting to sentimentality

Proto nezapomeňte! 10. listopad se blíží!

MK

28. říjen v kostele sv. Václava

Hamletovská otázka: Slavit či neslavit 95. výročí vzniku Československa? Oslavovat nebo neoslavovat vznik státu, který již dvacet let neexistuje. Zatímco muž, který stál u zrodu První československé republiky Tomáš Garrigue Masaryk je i po sto letech uctíván jako jeden z myslitelů a politiků, dva muži, kteří stáli u zániku tohoto státu Václav Klaus a Vladimír Mečiar jsou dnes, jak v Čechách, tak na Slovensku jaksí v zapomenutí. Historici se mohou dohadovat, který z těch dvou politiků to rozdělení způsobil.

Nakonec se obě země vydaly svou cestou a během dvaceti let se zase tolik od sebe nevzdálily. Dnes pracuje v českých nemocnicích víc zdravotního personálu ze Slovenska než kdykoliv před tím. Na Slovensko jezdí stejně turistů jako v minulosti. Hranice mezi oběma státy prakticky opět zmizely. Problém je, že mladá česká generace již nerozumí dobře slovensky, což pro nás jako pro děti bylo samozřejmostí.

STEPHANIE KOLMANOVÁ

Proto bylo dobré, že letošní torontské oslavy 28. října byly v duchu porozumění. Barunka Sherriffová zdůraznila, že nebyt Československa nebyla by dnes ani Česká republika ani samostatné Slovensko. Byli přítomni jak generální konzul ČR Vladimír Ruml, tak i slovenský honorární konzul Michael Martinček. V improvizovaném rozhovoru, kdy Jana Wericha zastupoval Josef Čermák, kladla slovensky otázky Olga Turoková. Během slavnosti předala Radmila Locherová Masarykovu cenu udělenou in memoriam inženýru Vladimíru Kavanovi jeho manželce. Večer pak doplnily zpěvem sestry Fryntovy, recitací Anna Janoušová, skvělou hrou na housle malá Stephanie Kolmanová, děvčata ze Sokola uvedla Wendy Malysak a poděkování patří organizátorům večera za dobré pohoštění.

abe

Dárek klubu Martina Rázusa Torontu: Bača Putera

Klub Martina Rázusa (KMR) v Torontu dal během posledních několika let krajské veřejnosti několik pěkných večerů. Ten 19. října 2013 byl jedním z nejhezčích. K 125. výročí narozenin významného slovenského spisovatele Martina Rázusa Vera Petkovská, Katarína Kozáková, Robert Tomašfi, Peter Bartoš a Rev. L. P. Kozák předvedli - v zdramatizované formě napsané Rev. L. P. Kozákem, který ji také ve spolupráci s Robertem Tomašfím režíroval - ukázky z Rázusova veršovaného románu *Bača Putera*. Román vydala v r. 1934 v Turčianskom sv. Martine *Matica slovenská*. Děj byl obohacený hrou na fujaru (Rev. L. P. Kozák) a harmonium, zpěvem lidových písní a recitací Olgy Turokové o Slovensku.

Program zahájila předsedkyně KMR Katarína Kozáková přivítáním hostů, předně Honorárního konzula Michaela Martinčeka a Rev. Kozák pohovořil o ději románu, o postavách v dramatizované formě románu a o politické situaci na Slovensku v té době (děj se odehrává v letech 1931 - 32). V době, kdy vrcholila slovenská emigrace do USA a Kanady - z některých míst se vystěhovala skoro polovina obyvatelstva - a fašizující elementy "zdobily" ploty nápisy: "Najprv židia, potom cigáni a nakoniec Luteráni..."

Martin Rázus byl luteránským farářem (působil v Modré, Moravskom Lieskovu a v Brezně). Byl národovec a vlastenec, který by Slovensko nikdy neopustil: "Nás nezlákajú Ameriky, / ni krik veľ'komesta, / slovenská chatrč je nám/mrakodrapom, / zelená tráva, obloha modrá, / končístý Kriváň, / naša sláva rados't života plnosť' žití v svatom." Jeho román je založen na skutečném případě slovenského vystěhovalce, jeho stesku po domově, tvrdé práci v Americe odměněné úspěchem, vítězná návštěva do rodných Kadluban. Příběh, znamenitě zpracovaný Rev. Kozákem jako dramatické dílo, je příběhem - s různými obměnami - nás všech. Proto k nám tak výmluvně hovořil.

Josef Čermák

Dagmar Štaflová: Blue Suit and Dictionaries

V říjnu 2013 pokřtili u Štaflů v Torontu knížku, kterou napsala vlastní rukou (má zřejmě potíže s počítačem) paní domu, Dagmar Štaflová. Dagmar na štěstí měla a dosud má přátele. Dvě z jejích přítelkyň, Mary Grenier a Sharon Laughlin - jak autorka uvádí v poděkování - její rukopisný text proměnily v čtivý příběh. Křtu se zúčastnilo přes 80 lidí, nejstarší hodně přes 90 a nejmladší asi sedm let (nebo měsíců?). Já jsem plánoval jít, ale spletl jsem si datum a...

Příběh je Dagmařinou autobiografií, ale současně i velmi osobní historií doby, v níž žila. Kniha je výborně napsaná, komentáře na události i lidi, s nimiž se autorka setkala, osobitě, formulované bez hněvu a předsudků.

Život autorce obdivuhodně vyšel. Hned místo i datum narození si zvolila s mimořádnou péčí: narodila se v Hodoníně, v rodišti T. G. Masaryka; datum narození sdílí s anglickou královnou...

Ani ve výběru rodičů nepochodila špatně: oba byli schopní a velmi úspěšní lidé. Vlastnili v Hodoníně knihkupectví, které znamenitě prosperovalo. Měla kouzelné mládí: Sokol (její tatínek přišel s nápadem promítat filmy v sokolských sálech a tím Dagmaře otevřel dveře k promítači), divadelní představení, radosti Vánoc i Velikonoc, lyžování, psi (první byl bernardýn, který sám (nebo jeho rodiče) přicestoval z Newfoundlandu, zájezd na mistrovství světa kopané v Římě v roce 1934 (Československo se dostalo do finále, kde prohrálo v prodloužení s Itálií 1:2), cesty do Itálie a Francie, studium němčiny u německé rodiny v Šumperku a později francouzštiny poblíž Calais, Masarykova smrt, Mnichov, mobilizace...

3. srpen 1941 - černý den Dagmařina života. Její otec byl členem sokolské podzemní organizace. Ten den byl varován, že jejich organizace byla infiltrována a že Gestapo má jména členů. Podařilo se mu utéct. Nejdříve se skrýval v

Beskydech, pak se za Slovenského povstání dostal do Bánské Bystrice a vrátil se na ruském tanku ke konci války. Ještě rok po jeho útěku jejich knihkupectví prosperovalo, občas se jim podařilo s ním navázat kontakt, Dagmar absolvovala taneční než jejich tanečního mistra odvedlo gestapo; nikdy se nevrátil.

17. září 1942 si pro Dagmar a její maminku přišlo Gestapo. Skončily v svatobořickém táboře v blízkosti Kyjova, spolu s desítkami rodinných příslušníků nezvěstných mužů, o nichž Gestapo předpokládalo, že buď bojovali v armádách spojenců nebo v podzemí. Tam zůstaly - v nehostinném vězeňském prostředí až do konce války, kdy se vrátily domů a setkaly se s tatínkem a manželem.

Maturita a po ní: Dagmařin ročník urychleně maturoval a Dagmar - která až do té doby chtěla být architektkou - se nakonec dala zapsat na nové fakultě politických a ekonomických věd, stala se asistentkou profesora Machotky a členkou studentského výkonného orgánu. Po ukončení druhého ročníku rodiče Dagmar poslali na léto roku 1947 studovat na Londýnskou Politechniku a druhou polovinu léta strávila s rodinou ve Skotsku, včetně několika dní na Festivalu v Edinburgu. V únorových dnech se Dagmar zúčastnila pochodu na Hrad. V únoru 1949 se rozhodla odejít. Mezi několika málo věcmi, které sebou vzala, byl nádherně ušitý modrý oblek, který jí přinášel štěstí. Utěk se podařil. Dagmar skončila v uprchlickém táboře Halein u Salzburgu.

Nový život v Kanadě: Dagmař si zvolila Kanadu a specificky rodinu s pěti dětmi v Rothesay, N.B. I to přežila a v září 1950 začala v třetím ročníku na Torontské univerzitě, zatímco její budoucí manžel Vratislav Štafl končil svoje studia. Oba úspěšně graduovali a 24. května 1951 se vzali. Oba našli vynikající zaměstnání a přízeň osudu je provází dodnes.

Josef Čermák

Hledáme v tom náporu, jak se dostat nahoru

V mediálním vzrušení kolem senátního skandálu tří senátorů jsme vedli v klubu Cicero debatu, jak lézt nahoru do světla reflektorů a médií a jak padat. Mervyn mudroval, že jsou jen dva pradávné způsoby v lezení nahoru, a to je po zásluze a po známosti; nejčistší je stoupaní po žebříku zásluh ve sportu, a neznáme příklad, kde by super-úspěšný hokejový mistr a tatínek protlačil svého syna do NHL, pokud se syn neprosadí v hokeji sám. Nikdo nepochybuje, že měřítkem sportovní zásluhy jsou 'branky, body a vteřiny'.

Druhým způsobem stoupaní nahoru společenského žebříčku jsou nedávné křtiny miminka z rodiny Windsorů v Londýně, kde jsme viděli ve stínu královny Alžběty kandidáty na krále hned tři, a to je královnin syn, vnuk a pravnuk, kteří mají trůn zabezpečený po známosti či přesněji po královské krvi. Od začátku industriální revoluce koncem osmnáctého století se však stoupaní nahoru přesouvá od způsobu autokracie, čili po známosti, k meritokracii, kde měřit znamená zásluhy, které se měří a taky volí demokraticky.

„Zapomněl jsi na korporace,“ zamumlal Fred Slade, a Mervyn hned dodal, že všechny korporace slouží spotřebitelům, tedy lidu, a korporace, která se od služby lidu anebo trhu odkloní, vzápětí zanikne, z čehož vyplývá postup nahoru v korporaci po zásluze.

„A jak tohle souvisí se skandálem v našem slavném senátu?“ vzdychl Jerry.

„Logicky,“ řekl Mervyn, „je ve striktně meritokratické Kanadě, kde lidé stoupají nahoru po zásluze, senát je jakousi odchylkou či přežitkem autokracie okopírovaný z britské Horní sněmovny, která dodnes zahrnuje aristokraty.“

„Chceš říct, že senát zanikne?“ optal se Bernie.

Mervyn se usmál: „Senát už dávno zanikl a je pouze odkladištěm bývalých zasloužených, kteří pobírají veliký plat co odměnu za bývalé zásluhy.“

„Proč tedy Kanaďané neusilují o zrušení senátu?“

„Netřeba senát jako tradiční instituci zrušit, to by bylo příliš radikální, ale namísto jmenování senátorů by měli být senátoři voleni lidem jako v USA.“ Nikdo neprotestoval a bylo zřejmé, že senátoři nemají přátele ani podpůrce, že je to instituce vcelku lhostejná.

„Proč tedy o senátu vůbec mluvíme a ztrácíme čas?“ řekla Eva rozvázně.

„Dobrá otázka,“ řekl Mervyn, „protože senátoři nám nevdají, pokud jejich arrogance nepřesahuje míru tolerance, což se právě stalo, když tři senátoři shrabují peníze daňových poplatníků pro sebe a drze tvrdí, že jim krást z veřejné pokladny nikdo výslovně nezakazuje.“

„Do konce října budou senátoři hlasovat, zda ti tři lapkové, budou ze senátu vyloučení,“ řekl Jerry s nadějí.

„Tak to se uvidí,“ řekla Eva, „protože každý ze stovky senátorů, který bude hlasovat proti vyloučení tří padouchů vlastně připouští, že taky krade z veřejné pokladny.“

Ted došlo k výbuchu v poklidné atmosféře klubovní debaty a ozvaly se hlasy, že hlasování proti vyloučení zlodějíčků neznamena, že ti, co zvednou ruku sami kradou.

„Hahaha,“ zachechtala se Eva, „protože jen náznak nepoctivosti v osobě senátora je okamžitá diskvalifikace ze senátu, který se nazývá svědomím národa; a když svědomí nemá jasno co je správné a co ne, jak můžeme očekávat, že to ví každý Kanaďan?“

„Myslíš si, že jako voliči si zvolíme lepší senátory než ty, které jmenuje předseda vlády?“ optal se Bernier.

„Myslíš po známosti,“ uchechtala se Eva, „a pokud nevíme, že demokracie a volba lidem je vždy lepší než jmenování do funkce, pak je celá demokracie otazník.“

„Ne, to ne,“ řekl Bernier rychle, „protože hlas lidu je vždy správnější než hlas kteréhokoliv mocnáře; kromě toho se při omylu dá za několik let změnit.“

„To jsem ráda,“ řekla Eva a šli jsme domů.

Rost'a Firla - Sudbury

Ještě jednou...

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

jsme se, že uděláme recesi. Po ulici šla pěkná slečna a tak nás deset mladíků se seřadilo a rozhodli jsme se, že budeme celé odpoledne chodit za ní. No a ona šla třeba do obchodu něco nakoupit. Tak jsme šli s ní a když se nás zeptali, co si přejeme, tak jsme odpověděli: „My nic, my jdeme se slečnou!“ A pokud měl takový člověk smysl pro humor, tak to pochopil,“ skončil své vyprávění pan učitel.

SVĚTÁK JIŘÍ JANČÁREK ST.

O přestávce jsem chtěl otestovat, jak kvalitní je smysl pro humor pana učitele a navrhl jsem následující zkoušku: „Odpoledne je hezky, nemáme co dělat, tak bychom mohli chodit celé odpoledne s panem učitelem a kdyby šel pan učitel nakupovat, a oni by se nás zeptali, co chceme, tak bychom odpověděli: „My nic, my jdeme s panem učitelem...“ Nenašel jsem pochopení u spolužáků a tak jsem se vlastně nedověděl, jestli pan učitel Vyškovský měl smysl pro humor nebo ne.

Příznám se, že já osobně bych nebyl nadšen, kdyby deset výrostků chodilo se mnou po ulici a raději už dožiji s nálepkou, že smysl pro humor nemám.

Naštěstí však během torontského představení se zjistilo, že jsem bílou vránou mezi publikem, které se dokonale bavilo. Bavili se i herci, Tím nechci říci, že se mi představení nelíbilo, ale častokrát jsem sledoval jiné

KAPITÁN MARTIN BONHARD

věci než ostatní: jak dokázala paruka změnit k nepoznání Lenku Novákovou, že vypadala dokonale jako paní Trčková. Proměnu lehkých žen v intelektuálky. Jak Ivan Rázl zvládá úlohu vypravěče bez playbacku. Rozvážného Jarka Číhala jako profesora společenského chování - proti němu taneční mistři Brouček, Pavlík a Paul z té doby byli hotoví úspěšanci. Trojice mladíků však přece jen nepřipomínala venkovské *lopaty*, ale spíš nedostudované středoškoláky, kteří absolvovali taneční kurs. Bohdan Zatovkaňuk by se dal odhadnout i na několik semestrů ČVUT. Pochutnal jsem si na dokonalé scéně dvojice *synot* Jančárek, na kostýmech i na neuvěřitelných zvukových efektech Ivo Mejzra. Za tím vším jsem viděl i tvrdou práci Jany Fabiánové, která dokázala z herců vytřískat maximum a navíc vše bylo do posledního detailu promyšlené. A také jsem viděl, kolik pokroku udělalo *Nové divadlo* od poslední zkoušky, kterou jsem viděl já i Josef Čermák dva týdny před premiérou.

A co obdivuji hlavně je nadšení, lásku, čas a úsilí, které herci i lidi kolem Nového divadla představení věnují.

Text, foto: Aleš Březina

A ještě několik poznámek Josefa Čermáka: Šel jsem se podívat na jednu zkoušku torontského divadelního souboru Nové divadlo. Když jsem vstoupil do společenského sálu evangelického kostela sv. Pavla v Torontu, vybavily se mi verše: *tábor, z něhož válčil Žižka*. Sál byl naplněný *božími bojovníky*, chaosem a *svatým nadšením*. Film, na němž bylo divadelní představení založeno, jsem neviděl a protože jsem neměl moc času, tak jsem se dlouho nezdržel. Nebyl jsem také nijak uchvácen: na scéně pořád něco přestavovali, pobíhali po ní tři muži v dlouhých podvlikačkách, jediný záchytný bod byla žena, která mi byla docela povědomá: Jana Fabiánová. Nevím, kdo přišel s takticky brilantním nápadem udělat z filmu divadelní hru pro publikum, z něhož mnozí film doma viděli, ale vím, kdo je matkou představení, kdo text upravil a hru režijně doslova vyhmatal - Jana Fabiánová.

Všichni do hry dali všechno, co v nich je. O představení a hře samé už psal a rovněž dnes píše vydavatel Satellitu, Aleš Březina a poněvadž si myslím, že by všichni, kdo se na mimořádném úspěchu představení podíleli, měli být zmíněni, uvedu jejich jména.

Herci: Jiří Jančárek st., Petr Kohout, Bohdan Zatovkaňuk, Lenka Kimla, Adriana Kontrová-Soudek, Radka

Tamchynová, Lenka Nováková, Honza Šmíd, Martin Bonhard, Jarek Číhal, Jiří Jančárek ml., Robert Hanousek, Martin Dančovský, Zuzana (Mižu) Matejkovičová, Petr Smetana, Ivan Rázl, Gabriela Kupčíková, Zuzka Borovjaková, Kamila Hanousková, Dáša Královská, Martin Marton.

Za scénou: Jana Fabiánová (i scénou navrhla a s Věrou Ripplovou a Dášou Královskou vybírala kostýmy), Věra Kohoutová, oba Jančárkové, Karel Tamchyna, Jordan Petkov, Jana Neumanová, Ivo Mejzr, Míla Bendová, Ivana Janů,

SALVATOR DALI - MARTIN MARTON

Zuzana Novotná, Adéla Kodoňová, Martin Bonhard, Adriana Kontrová-Soudek, Dáša Beláčíková, Radka Tamchynová, Maria Fox, Laci Hamvaš.

Bylo to společné dílo, které se povedlo. Kdybych měl uvést několik jmen herců, kteří na mne zvlášť zapůsobili, byli by to Jiří Jančárek st., Lenka Kimla, Adriana Kontrová-Soudek, Radka Tamchynová, Zuzana Matejkovičová a Jarek Číhal. Ale všichni - na scéně i za scénou - mi znovu potvrdili, jakou výsadou bylo, když mi někdy dovolili, abych si s nimi zahrál. Dík!

Josef Čermák

BrouCzech - světlé pivo

V Ontariu si můžete pošmáknout na novém českém pivu z malého pivovaru v Nové Pace

K ochutnání v restauraci *Praha* na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem v oblasti Toronta: od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru/Waterloo, Windsoru a v přilehlých oblastech!

Hleďte *Beer Store* na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na "View Locations"

E-mail: paulk171@sympatico.ca
Doporučte pivo *BrouCzech* vašemu oblíbenému *Beer Storu!*
Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Kyrgyzstán

Myslím si, že Kyrgyzstán rozhodně není žádný Neandrtálov, ale počítače jsou kolikrát už asi starší, takže mám častý problém v internetovém centru s otevřením emailu. V takových okamžicích si slibuji, že příště až zase někam vyrazím, tak jediné se svým vlastním, ale pak mě to přejde: kdo chce tahat zase další váhu na zádech? Takže zase pojedou bez něho! Vždyť si všechno přečtu, až se vrátím domů koncem dubna, pokud si to ještě nerozmyslím a nezůstanu déle; líbí se mi tu. Cítím se fyzicky i psychicky velice dobře, mám našlapáno hodně km, je tady zdravý čerstvý vzduch, krásně se tu dýchá a vůbec... celá ta cesta mi jde k duhu. Chození a střídmá strava dělá divy. Sice už začínám být také trochu uchozená, počítám, že tak kolem té tisícovky jsem těch km už našlapala, ale jsem nadšená, že jsem viděla všechno to, co jsem viděla. Píši denně zápisník, těch dojmů je moooóo!

Dnes jsem se vrátila zpátky z Karakol do Biškeku (hlavního města) a byla to opět nádherná cesta kolem jezera Issyk-kul, což přeloženo znamená *Teplé jezero*, protože nikdy nezamrzá, i když je obklopeno sněhem a ledem mnoho měsíců. Převážně prý z toho důvodu, že je hodně hluboké - 695 metrů - a tím je čtvrtým nejhlubším jezerem na světě. Na severní straně jezera jsou města, lázně, sanatoria, pláže, promenády, kam kdysi ruští velcí „bosové“ přijížděli na dovolenou a za odpočinkem. Jezero je obklopeno horami. Na severní straně jsou snadnější výstupy a v létě prý je všude vidět stany a dovolenkáře holdující turistice. Jižní strana má krásnější kopce a je také domovem kyrgyzských pastýřů. Chtěla jsem se vrátit zpátky jižní stranou, abych to měla kolem jezera celé projeté, ale bohužel, vyšlo to opět na tu severní stranu, ale bylo to jiné... Karakol leží už dost vysoko nad mořem a kolem samé hory, v blízkosti je nádherné lyžařské středisko, procházky, lázně, inu takový malý zapomenutý ráj. Kousek od města byl otevřen památník velkého ruského cestovatele N. M. Przewalského (1839-1888), který podnikl několik expedic v Centrální Asii, ale také se vydal do Mongolska, Číny a Tibetu. Právě zde na břehu jezera Issyk- Kul zemřel na tyfus, napil se vody z potoka! Přál si být pochován právě zde, kde zemřel. Dnes ráno ale napadl sníh a tak cesta, která minule byla sice slunečná, ale jakoby bez života, byla teď pokryta sněhem a krajina i města vypadala úplně jinak, špinavá šed' zmizela. Měla jsem kliku, řidič mě nechal sedět vedle něho - i v mém věku ještě můžu mužského mrkem oka trochu naladit, inu ale nebyla žádná mladá děva vedle mne, to by pak asi dopadlo jinak, haha! - a byl to úplně jiný pohled na cestu, než-li ze sedačky u okna. Přejeli jsme průsmyk a odtamtud žádný sníh nebyl, jen slunce, modrá obloha, nádhra... A tak jsem opět fotila, tentokrát jsem jela proti a zepředu, parádní fotečky mám!!

Prostě město Karakol, kdysi důležitá zastávka na hedvábné cestě, mi přirostlo k srdci; sice tu jsou rozmlácené chodníky, bordel, prach a špína, ale cítím se tu jako že sem mezi ty lidi patřím. Lidi jsou srdeční, žádné maskované tváře, žádný sterilní úsměv. Bydlela jsem v *Gastinici u Rusů*, to je kam mě taxikář od autobusu zavezl a cena byla dobrá. Moje ruština se podstatně vylepšuje každým dnem. Už jsem si udělala ve městě i nějaké známosti a všichni mě přesvědčují, abych přijela v létě, že vše bude v plném květu, zeleni, hodně ovoce, lázně budou otevřené a hlavně, je zde příjemná letní teplota, nikdy ne více jak 26 stupňů C. Docela bych ráda, ale nevím, na které léto mi to vyjde, těch plánu je tolik! Do určité míry mi to tady připadá jako na české vesnici, je to prostě takové vesnické tady, skoro žádný obchod, ale zato dva obrovské trhy, sloužící co by *supermarket*. Žije zde poměrně ještě dost vysoké procento Rusů; začali obydlivat zdejší kraj v polovině devatenáctého století, takže není překvapením narazit na typickou ruskou ulici s menšími domky a s vyřezávanými okenicemi, většinou modrými. Přesně jak jsem je kdysi viděla na Sibiři. Samozřejmě že tu nechybí ani nádherný starý dřevěný ruský kostel s několika zlatými cibulovými kopulemi. Na jeho stavbu se prý používali i pouze dřevěné hřebíky. Tento kostel před přestrojkou sloužil jak sportovní klub, kde se hrál stolní tenis. Na druhé straně města je stará mešita, také celá dřevěná, bohatě vykládaná.

Párkrát jsem si vyšla na túru do hor, ale potuluje se zde hodně divokých bezprizorních psů, kteří mi na mých toulkách nahnali trochu strachu - jeden neví, a hned můžou kousnout a pak pan Bůh se mnou - a nebo zase opuštěné maringotky v horách, kde není žádný život vidět, ale rozbitá okna, zrezavělé staré auto - vše za ostatním drátem a štěká zde pes. Kde je jeho pán? A co je zač? Také jsem viděla v horách pár nedostavěných hotelů-ubytoven, zřejmě někdo snil a nevyšlo mu to. Biškek je oproti Karakol výstavní město, velice moderní, ale je mi jasné, že pokud sem do Kyrgyzstánu žádné cizí peníze nepřijdou, tak se jim to tu rozpadne. Udrží si svoji kulturu, žijí stále tradičním nomádským způsobem života a rodina je jeho základem. Takže co je lepší? Mít sice opravené chodníky a silnice, ale budou tu usazení *cizí* a nebo mít rozbité chodníky, ale cítit se svobodně ve vlastní i když chátrající zemi? To je velice problematická otázka. Jezdí tu hodně aut, velkých luxusních, ale jak mi řidič autobusu a další říkali, moc peněz normální lidé nemají. I když chodím velice nenápadně oblečená, tak kolikrát se necítím moc dobře, neboť jen ten fakt, že mám peníze, abych sem přijela je zdrojem trochu závidi, dalo by se říci? Říkám, že jsem Češka, neříkám, že žiji v Kanadě, pokud to okolnosti nevyžadují, neboť Kanada, to už je pro hodně z nich Amerika a Američané jsou v jejich očích stále páni světa. Vychutnávám každý den plným douškem, ten náš svět mi připadá trochu takový studený, asi k tomu přispívá ta civilizace. Sleduji, jak lidé se k sobě mají ve vlcích, v autobusech, na silnici, jak se k sobě chovají a vidím v tom lidskost a ohled. Byla jsem tu zrovna na MDŽ a oslavy byly vehementní. Po dva dny jsem viděla ženy nosit si kytičku v ruce - zřejmě asi dárek z práce - a těch dortů co se prodalo! Potrpí si tu na sladké a cukráren je tu na desítky, ale co je nejvíce v kurzu jsou dorty. Čím více krému, tím mají větší cenu. Plus rodinné večere, plné stoly, hostina s několika chody, včetně vína, atd. Den matek se tu také sice slaví, ale důležitější je stále Den žen. Další věc, která je velice důležitá v tomto světě tady, tím míním Kazachstán i Kyrgyzstán, není tu rasismus. Jen se dívat na tváře lidí, které potkávám na ulici, já jsem laik na to rozpoznat kdo je kdo, ale žije zde hodně etnických skupin a žijí spolu v pohodě. Potvrzeno několika domorodci. Lidé se rádi smějí, ženy nosí krásné barevné kašmírové šátky uvázané kolem hlavy, ale jedinou věc bych jim vytkla, že jedí nezdravě. Hodně bílé mouky, sladkosti, sladké čaje a kafe. Porce v restauracích jsou abnormální a samé maso. Různé druhy, včetně oblíbeného koňského. Je to vidět na jejich postavách, ženy tak už po těch porodech jsou jaksi při těle, jen ty mladé dívky jsou ještě štíhlounké. Ženy jsou krásné, mužští - inu, v žádném jsem se zde ještě nevhledla. Nejčastější pohlednice, která je zde k máni je step, stádo a pastevec - to není fotografie, to je život... Takových fotek jsem udělala několik, to je denní život zdejších vesničanů. Pro mnohé to může být silná romantika, pro jiné cesta jak přežít.

Ještě za zmínku stojí - včera jsem byla v obchodáku a viděla jsem pěkný porcelán - sice takový ruský, zlatem hodně ozdobený, ale líbil se mi a tak jako stará keramička nadzvednu šálek, abych viděla, kde byl vyroben a ejhle! Bylo tam Czech Republic. Říkám prodávající paní s nadšením, že tento porcelán je odtamtud, kde já žiji a ona na to, že ne, že přišel z Číny. Tak jí to znova ukazují - měla jsem pochyby, jestli čte abecedu - pak přišel ale její manžel a ten mi řekl, že podnik v ČR zadal zakázku do Číny, tam byl porcelán vyroben a poslán do Kyrgyzstánu, ale s emblémem Czech Republic. A tak jsem jim řekla trochu o historii porcelánu a porcelánek v okolí Karlových Varů, odkud pocházím, že jsou teď skoro všechny zavřené, včetně merklínských kaolinových dolů i užitkového porcelánu, atd., atd. Když jsem

se podívala pak na hodinky, tak jsem zjistila že jsem v obchůdku strávila skoro hodinu a uvědomila jsem si, že jsem celou tu dobu mluvila rusky! Když jsem z Číny přijela do bývalých ruských zemí, tak jsem byla přímo šťastná, že mohu mluvit rusky, že se mohu domluvit! Zázračné, den ode dne jsem se rozpovídala více a více, nových slov přibývalo. Nikdy v životě jsem si nepomyslela, že budu s takovou radostí opět někdy rusky mluvit a číst. Uvědomovala jsem si však, že právě ta ruština mi otevírala dveře k srdcím těch prostých lidí.

Březen 2013 - Nad'a Humlová

Obama versus strana čaje

Oč šlo a jde, je všeobecné zdravotní pojištění v USA, kterému jeho odpůrci dali (pohrdlivě) jméno *ObamaCare*. Zákon o pojištění byl schválen kongresem a podepsán prezidentem Obamou v roce 2010 a potvrzen nejvyšším americkým soudem 23. března 2012. Svedly se o něj dvě velké politické bitvy: poslední dvoje prezidentské volby. Demokratickým kandidátem (a vítězem) v obojích volbách byl Barack Obama, republikánským kandidátem v prvních byl senátor (a válečný hrdina) John McCain, v druhých bývalý guvernér Mitt Romney, který však už podobné zdravotní pojištění uzákonil ve svém státě. A ovšem letos v říjnu v americkém kongresu se skupině kolem strany čaje (20-30 kongresmanů) podařilo zastavit normální činnost americké vlády a riskovat, že Spojené státy nebudou schopny dostát svým mezinárodním závazkům.

Všichni jsme ve formulování svých mravních, náboženských i politických názorů silně ovlivněni zděděnými geny, výchovou a prostředím, v němž jsme prožili své dětství a mládí. Můj citový přístup k pojištění byl ovlivněn jednak obavami v dětství, aby nepřišlo krupobití (moji rodiče měli chalupu a první léta, na která se pamatuji, pojištění proti krupobití buď ještě neexistovalo nebo jsme na něj neměli); potom v Kanadě jsem dlouho nemohl věřit zprávám, že řada našich spoluuprchlíků z komunistického Československa byla totálně ožebračena, poněvadž někdo v rodině onemocněl, rodina neměla peníze na lékaře nebo nemocnici, ani na soukromé pojištění. Prostě jsem nedovedl pochopit, že nejbohatší země světa je jedinou civilizovanou zemí na světě bez všeobecného zdravotního pojištění. Ale nebyli a nejsou to pouze noví usedlíci. Každý druhý Američan už má nějakou chorobu (pre-existing condition), pro kterou ho soukromé pojišťovny mohou odmítnout pojištit. *ObamaCare* stanoví, že počínaje příštím rokem nikomu nemůže být odmítnuto pojištění proto, že v době, kdy žádá pojištění už trpí nějakou chorobou. *ObamaCare* umožní 47 milionům žen přístup k preventivní zdravotní péči, preventivní lékařskou péči seniorům a do roku 2016 počet pojištěných vzroste o 24 milionů. Lidé, kterým *ObamaCare* prospěje jsou chudší vrstvy Američanů (skoro polovina obyvatel USA žije na hranici chudoby). Na druhé straně, Američané s ročním příjmem nad 200.000 dolarů a dvojice se společným ročním příjmem nad 250.000 dolarů, budou platit vyšší daně. Samozřejmě ne všichni sdílejí názor slavného soudce amerického nejvyššího soudu (myslím, že to byl Frankfurter), že placením daní si kupujeme civilizaci. Většina z nás se docela nevzdala pudové hamižnosti, velká část lidí se odmítá dělit o své příjmy, ať jsme k nim přišli jakkoliv, s lidmi, kteří proto, že nezdědili velké majetky nebo schopnosti je vytvořit, pomoc potřebují. Nejsou mi cizí pohnutky, které inspirují republikány, aby se snažili *ObamaCare* sprovodit ze světa. Ale myslím si (pokud se v nás uchytilo alespoň něco z Ježíšova učení), že slávou člověčenství je, že silnější pomáhají slabším.

Bitva, která se v kongresu rozpoutala 1. října a zastavila skoro všechnu činnost vlády, začala stejný den jako zahajovací akt *ObamaCare*. Registrace desítek milionů lidí se pochopitelně neobejde bez problémů ani za ideálních okolností a ty rozhodně neexistovaly při zrodu této masivní reformy americké zdravotní péče. Naopak. Technické nedostatky této akce nabízely úrodné pole pro kritiku: senátor McCain na CNN nedostatky s potěšením popsal jako fiasko, jiný republikánský senátor, Mario Rubio, je vidí jako *zlatou příležitost ObamaCare* buď odložit nebo podstatně změnit, tím spíš, když 54% Američanů s *ObamaCare* dosud nesouhlasí (jeden z mála případů, kdy kongres vedl, místo aby voliče následoval). Jenže republikánská strana - a hlavně strana čaje, považující se za historickou pokračovatelku *Boston Tea Party* z roku 1773, která konceptu *čaje* přidala politickou dimenzi, když kolonisté odmítli platit Británii daně a čaj z britských lodí v bostonském přístavu vhodili do Atlantického oceánu, se rozhodla pro frontální útok na Obamu. Inspirováni Sarah Palinovou a senátorem Tedem Cruzem (který se přes noc stal mluvčím strany čaje), stoupenci skupiny přiměli ostatní republikánské členy kongresu - zřejmě i hrozbami, že v příštích volbách do kongresu proti nim postaví své protikandidáty, aby hlasovali s nimi v jejich pokusu donutit Obamu, aby *ObamaCare* zrušil nebo předělal podle jejich přání. Pro splnění své touhy pokořit Obamu byli ochotni riskovat obrovské škody způsobené americkému hospodářství a reputaci země ve světě. Jejich spojenci na ulici zatím Obamovi radili, aby odešel z Bílého domu, padl na kolena a prosil Američany za odpuštění. Palinová a Cruz zřejmě očekávali, že Obama se vyleká a přijme jejich požadavky. Obama se nejen nevylekal, ale jednou jim dokonce vzkázal, aby s *tou fraškou přestali*. Skončilo to tak, že většina republikánů v kongresu v posledním okamžiku - zvláště když viděli, že v příštích volbách by mohli ztratit většinu i v kongresu - se s demokraty dohodli na programu přijatelném Obamovi, především obnovit činnost vlády. Těch šestnáct dní bezvlády stálo USA nejméně 24 miliard dolarů.

Demokraté by s výsledkem tohoto utkání, které viděli jako vyděračský pokus strany čaje hrozbou ochromení činnosti státu donutit Obamu, aby přijal jejich požadavky, mohli být spokojeni i když jsou si vědomi ceny, kterou za těchto 16 dní platí jejich země. Podle Obamy nevyhrál nikdo - kdo prohrál byli Američané. Republikánský komentátor David Frum (zvláštní asistent prezidenta Bushe v letech 2001-2002) napsal, že odchod Sarah Palinové a senátora Cruze z republikánské strany by stranu mohl osvobodit od jejího ztotožňování s těmito politiky; vůdce republikánů v senátu Mitch McConnell a senátor John McCain *garantovali*, že podobná akce nebude opakována (senátor McCain v interview na stanici CNN uvedl, že podle posledního výzkumu veřejného mínění strana čaje vykazuje nejnižší počet preferencí od roku 2010); New York Times výsledek popsal jako 'drtivou porážku' pro republikány a (zřejmě velmi sečtělá) Američanka Carol Atlinta *stranu čaje* popsala jako *bublinu, která je křížencem mezi Alicí z Wonderlandu a Franzem Kafkou* a poznamenala, že tito lidé nejsou ani schopni uznat zmatek, škody a následky způsobené jejich akcí. Uvědomili si to ostatní republikánští mluvčí. Jistě i proto, že během jednoho nebo dvou roků voliči budou hlasovat o obsazení 35 senátorských a všech 435 poslaneckých křesel v kongresu.

Politika je jeden ze způsobů, jak ukojit naši ctižádost; vítězi jsou dobře placeni, moc většině politiků chutná jako mana, ale politika také postrkuje civilizaci dopředu. Blahoslavení jsou ti, kteří ji nepoužívají jen pro sobecké zájmy osobní či malých skupin, ale je jim nástrojem k umožnění svobodného, snesitelného života co největšímu počtu lidí. Myslím, že Barack Obama je jedním z nich.

Josef Čermák

The 9th Annual European Union Film Festival

November 14 - 27, 2013

The Royal Cinema - 608 College St, Toronto

Box Office info

- General Admission to all EUFF screenings is FREE and on a first-come, first-served basis.
- Seats to any screening can be secured in advance by a donation of min. \$10 per seat at eutorontofilmfest.ca

- Advanced seats must be occupied min. 15 minutes prior to the start of the screening.

(Toronto - October 21, 2013) This may not be exactly what Prime Minister Stephen Harper had in mind when he announced "free trade" with the European Union. But, for two weeks in November at Toronto's Royal Cinema, the 9th annual European Union Film Festival is offering up a full slate of acclaimed films with free general admission.

The European Union Film Festival is proud to announce the Canadian schedule for its 2013 program. With this formidable line-up, the EUFF celebrates nine years of creative triumphs, showcasing the best contemporary cinema from its 28 member countries.

Kicking off the fest is *The Other Dream Team* (Lithuania), directed by Marius Markevicius. An official selection at the 2012 Sundance film festival, this documentary chronicles the brutalities the country's basketball Olympic team were subjected to under communist rule, and how these elite athletes went from being the poster child for communist oppression to symbols of democracy and a new independent Lithuania.

Also part of EUFF will be the North American premiere, and closing night film, *Natural Grace* (Ireland), directed by award-winning documentarian Art O'Briain, and winner of Best Irish Feature Documentary at the Galway Film Fleadh 2012. An intimate in-depth portrait, this documentary follows Martin Hayes, one of Ireland's greatest fiddlers and a leading exponent of traditional Irish music. Other North American Premieres include *Dinner With My Sisters* (Cyprus), a contemporary psychological drama of a Greek-Cypriot family in crisis; *Living Images* (Estonia) a historical drama following a noble woman who is shocked to discover her humble origins; *The Consul of Bordeaux* (Portugal) tells the story of Aristides de Sousa Mendes, a Portuguese consul in Bordeaux who helped thousands of people escape Nazi-occupied France.

Canadian Premieres will include *Volare - The Great Story Of Domenico Modugno*, (Italy) a biopic on Domenico Modugno, known for writing the classic song who rose from poverty to international fame, becoming one of Italy's most beloved cantautori; *Night Boats* (Croatia) a charming love story of two people running from their retirement home together; *Blind Spot* (Luxembourg), the first thriller ever to be made in Luxembourgish; *Happy Funerals* (Romania), a dark comedy following three friends trying to rid themselves of a Gypsy curse; *A Trip* (Slovenia).

My Father's Bike (Poland), an inter-generational family comedy-drama, winner of Best Screenplay at Poland's Gdynia Film Festival; and *Bajari* (Spain) a documentary following a family of Flamenco dancers, and exploring the rich traditions to accompany this famous dance, will both have their Toronto Premieres at EUFF.

Full line-up:

Austria - *Kuma*, directed by Umut Dag; **16. 11. 2013 - 18:30**

Belgium - *Bullhead*, directed by Michael R. Roskam; **23. 11. 2013 - 21:00**

Bulgaria - *Love.Net*, directed by Ilian Djevelev; *Toronto Premiere; **20. 11. 2013 - 20:30**

Croatia - *Night Boats*, directed by Igor Mirkovic; *Canadian Premiere; **17. 11. 2013 - 20:30**

Cyprus - *Dinner With My Sisters* directed by Michael Hapeshis *North American Premiere; **15. 11. 2013 - 20:30**

Czech Republic - *Love Is Love, (Láska je láska)* directed by Milan Cieslar *Toronto Premiere; **23. 11. 2013 - 18:30**

Denmark - *Superclásico*, directed by Ole Christian Madsen; **25. 11. 2013 - 18:30**

Estonia - *Living Images*, directed by Hardi Volmer *North American Premiere; **24. 11. 2013 - 17:00**

Finland - *Alcan Highway* directed by Aleks Salmenperä; **16. 11. 2013 - 16:30**

France - *Grand Central*, directed by Rebecca Zlotowski * Toronto Premiere; **20. 11. 2013 - 18:30**

Germany - *Oh Boy*, directed by Jan Ole Gerster *Toronto Premiere; **15. 11. 2013 - 18:30**

Greece - *God Loves Caviar*, directed by Iannis Smaragdis; **22. 11. 2013 - 18:30**

Hungary - *The Exam*, directed by Péter Bergendy * Toronto Premiere; **24. 11. 2013 - 20:00**

Ireland - *Natural Grace*, directed by Art Ó Briain * North American Premiere; **27. 11. 2013 - 18:30**

Italy - *Volare - The Great Story Of Domenico Modugno*, directed by Riccardo Milani *Canadian Premiere; **16. 11. 2013 - 20:30**

Latvia - *Dream Team 1935*, directed by Aigars Grauba * Toronto Premiere; **19. 11. 2013 - 20:30**

Lithuania - *The Other Dream Team*, directed by Marius A. Markevicius; **14. 11. 2013 - 20:30**

Luxembourg - *Blind Spot*, directed by Christophe Wagner *Canadian Premiere; **26. 11. 2013 - 20:30**

Malta - *Reflections In The Emerald Isle*, directed by Mark Magro; **23. 11. 2013 - 17:00**

Netherlands - *Jackie*, directed by Antoinette Beumer; **22. 11. 2013 - 20:30**

Poland - *My Father's Bike*, directed by Piotr Trzaskalski *Toronto Premiere; **19. 11. 2013 - 18:30**

Portugal - *The Consul Of Bordeaux*, directed by Joço Correa and Francisco Manso *North American Premiere; **21. 11. 2013 - 18:30**

Romania - *Happy Funerals*, directed by Horațiu Măylyáyele *Canadian Premiere; **18. 11. 2013 - 20:30**

Slovakia - *Miracle (Zázrak)*, directed by Juraj Lehotsky; **26. 11. 2013 - 18:30**

Slovenia - *A Trip*, directed by Nejc Gazvoda *Canadian Premiere; **18. 11. 2013 - 18:30**

Spain - *Bajari*, directed by Eva Vila *Toronto Premiere; **17. 11. 2013 - 18:00**

Sweden - *Eat Sleep Die*, directed by Gabriela Pichler; **25. 11. 2013 - 20:30**

United Kingdom - *BAFTA 2013 Short Film Nominees* will screen: Here To Fall, The Curse, I Am Fine - Thanks, Tumult, The Making Of Long Bird, Goodnight, and The Voorman Problem. **21. 11. 2013 - 20:30**

About European Union Film Festival

Now in its 9th year, the official European Union Film Festival (EUFF) strives to reflect the excellence, innovation, and diversity of European cinema in Toronto, the world's most multicultural city. Founded in 2004 as a salve to Hollywood monotony, this free festival showcases 28 contemporary films drawn from each of the EU's member countries, they include: Austria, Belgium, Bulgaria, Croatia, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Ireland, Italy, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Malta, Netherlands, Poland, Portugal, Romania, Slovakia, Slovenia, Spain, Sweden, United Kingdom. EUFF is a unique festival and the only one in the world to bring together disparate EU Consulates and local cultural institutes for collaboration.

<http://www.eutorontofilmfest.ca/>

Twitter: @EUFFToronto

Facebook: facebook.com/EUFFilmFestivalToronto

euff

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

MARIA GABÁNKOVÁ Portraits of inductees to Canadian Agricultural Hall of Fame

Donald Ziraldo,

founder of the INNISKILLIN WINES

with his portrait during induction ceremony

at the Royal Winter Fair, Toronto - November 3, 2013

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Obrázky z Čech (1)

září-říjen/2013

V jednom ze svých textů pan O. Ulč oznámil program své další, pro mne velmi exotické cesty. Tohle já nikdy nedokážu, pomyslel jsem si a zakoupil letenku do Prahy. Na rozdíl od minulosti, tentokrát mnoho týdnů předem. Nerozhodnost mne připravila o velmi výhodnou letenku s KLM, koupil jsem pak ještě levnější s British Airways, porušuje své předsevzetí *Už nikdy přes Heathrow*. Doufal jsem ale, že nový Terminal 5 nezbytnou aktivitu cestovatele po letišti zjednoduší, ale mýlil jsem se. Radost mohou mít děti; než nasednou do letadla do Prahy, mohou se svést vlakem, několika eskalátory, autobusem, opět eskalátory a konečně autobusem od Terminalu 3 k letadlu připravenému k odletu do stověžatě matičky.

Začátek mého pobytu proběhl ve znamení značně přízně Štěstěny. V klášteře Dominikánů jsem si dávno předem zamluvil pobyt. Vrátnice se zavírá v 17 hod. Můj přílet do Prahy v 19 hod. Poučen zatelefonoval na uvedené číslo po páté odpoledne, přesně to jsem udělal ještě z Vancouveru. Slíbeno, že až zatelefonuji z Prahy, bratr mi otevře. Zatelefonoval jsem z Havlova letiště a dozvěděl se, že schránka je plná. Rozjel jsem se na místo, rozhodnut, bláhově, bušením na vrata si vyžádat vstup. Nápad odsouzen k nezdaru. Bylo devět večer, zatelefonoval jsem synovci a když domluveno, že dojede z Libně, ač jeho žena rozhodně mým přespáním nebude potěšena, vykročil jsem směrem k místu srazu. Po pár krocích zastavila mne dáma s dotazem: „Nejste náhodou ten pán, co má v klášteře bydlet?“ zeptala se. „Ano, ale nemohu se dozvonit, ač kdosi mi slíbil už před časem...“ Právila, že mne uvede na pokoj, dostanu klíč, zítra zaplatím a vše se vysvětlí.

Ráno jsem se té paní optal, zda neposkytují slevu v případě dlouhodobějšího pobytu a nebo v případě nepřítomnosti den či dva. „Zjistím to, stavte se později,“ pravila. Vydal jsem se k místu, kde jsem při posledních dvou návštěvách vyměňoval peníze, vrátil se a dozvěděl se toto: *otec*, co mi měl otevřít, zaspal. Moje zachránkyně se po skončení služby setkala s přítelkyní a jenom *náhodou* se ocitla v ulici kláštera. „Otec Benedikt se moc omlouvá, slevu neposkytujeme, ale vzhledem k tomu včerejšku budete platit o čtyři noci méně,“ pravila ta milá paní.

Nikdy jsem v klášteře nebyl ani nebydlel. A brzy shledal, že jsem si vybral báječně. Budovy kláštera jsou veliké, uprostřed dvorana se zelení, pokoj prostorný, vybavený sociálními zařízeními, společná je dokonale vybavená kuchyň a jídelna. Pár kroků od místa nalézá se Hrabalova oblíbená restaurace *U Zlatého tygra*.

Večer, den po příletu, v Semaforu na pozvání pana Hrabánka, na premiéře obnovené slavné hry *Kdyby tisíc klarinetů*. Myslím, že zcela zaslouženě byla diváky nádherně přijata. Velmi zdařilou součástí je složka hudební a všichni muzikanti (a muzikantky) hráli výborně, což se projevilo hlavně v druhé polovině, kdy zazněla řada velmi známých a v šedesátých letech populárních skladeb ve velmi zdařilých aranžmá. K dokonalosti večera pak přispěla bohatá recepce. V hledišti ten večer bylo nespočet známých osobností, některé jsem poznal, na jiné upozornil kamarád, který byl se mnou.

Od mojí poslední návštěvy v roce 2011, kromě mírného zvýšení cen, politické situaci dominuje nespokojenost s ODS a před nastávajícími volbami v listopadu vyhlídky stran se poněkud proměnily, pozornost si získává strana ANO pod vedením podnikatele (jazykově zda dobří nebo zlí tvrdí, že patří k těm bezmála mafiánským esům) A. Babiše, a jeho strana v předběžném průzkumu se dostala na druhé místo za soc. demokraty a před komunisty.

Ač to zní poněkud přizemně, nemohu se zmínit o trvalé dokonalosti piva a to snad i Staropramenu, nad kterým pivní fajnšmekři ohrnují nos. (Jen kdyby byl ten Staropramen k dostání u píp vancouverských hospod!). Cena *plzně* se pohybuje od 32 do 40 Kč za půl litru toho lahodného, zlatého moku.

Stejně dokonalá je nadále pražská doprava, jak tramvajová tak autobusová, o metru mluvit netřeba. V době mé návštěvy mnoho kolejí bylo vyměňováno a tramvaje zrušeny, doprava ale byla dokonale nahrazena autobusy. Dosud jsem se projel *metrem moskevským, pařížským a newyorským* a ani jedno se pražskému, dle mého názoru, nevyrovná. Zde se hodí poznamenat, že existuje tzv. *integrováný okruh*, který starci jako já či jiné osobě starší sedmdesáti let poskytne dopravu od stanice metra ještě i autobusem mnohdy do míst Praze vzdálených, stále zdarma.

Knihkupectví jsou plná titulů a o kupce také není veliká nouze. Ne všechny knihy jsou kvalitní, ale proč ty méně hodnotné jsou na pultech, bylo mi vysvětleno v jedné redakci, kde jsem se optal na možnost vydání mého samizdatu *Fata morgana*, případná básnické sbírky *Opus X*. Paní v redakci mi sdělila, že naději na vydání nakladatelstvím mají cestopisy, zábavná literatura a nebo brak typu červené knihovny, tedy kromě děl zavedených a uznávaných autorů. Ani do jedné kategorie moje nabídka nespadá. Ceny knih v kursovém převodu (nikoli s ohledem na kupní sílu obyvatel), jsou snad o malinko levnější než ve Vancouveru. V antikvariátech ale je možno koupit pěknou a kvalitní knihu za 20 Kč.

Coby za mladických let hráč na pianovou harmoniku sledoval jsem při večeri v restauraci *U dvou koček* hráče na akordeon, tedy harmoniku s knoflíkovou klávesnicí, což považují za hru komplikovanější. S rutinou práskal jednu známou melodii za druhou, ovšem k improvizacím se neodvážil. Objednané jídlo bylo dobré, cena 89 Kč.

Slavné Václavské náměstí se teď ve své dolní části podobá Kotcům, prostor je plně stánků, majestát náměstí je ztracen. Po první procházce už jsem tam prošel jen k tomu mému, samozřejmě Rusovi, směnárníkovi v Jindřišské ulici. Nijak nadšen jsem v průběhu svého pobytu sledoval pokles kursovní hodnoty od 18:50 až k 18,00 Kč za kanadský dolar, byť zlatem nepodpořený.

Dva praktické důvody ponoukly mne k návštěvě rodného města: obnovení rodinného hrobu na Olšanech, obnovení českého cestovního pasu a občanského průkazu.

Nájem hrobu se velmi prodražil. *Master card* kouzelnou kartou jsem zapomněl doma a *Visa* karta byla nová, při jejím použití a udání PINu, který mám vždy na všech digitálních vymoženostech stejný, neprošla, ani karta bankovní, kterou používám často. Problém byl zřejmě v té krabičce, do které mi milá a velmi informativní dáma, moji kartu vkládala. Rozhodnuto tedy vyčkat upozornění na obnovu nájmu rodinného hrobu poštou, jak bylo slíbeno, před vypršení nájmu. (A tu myšlenkám na chvíli, kdy i já se stanu jen minulostí nemohl jsem se, jakkoli krátce, vyhnout).

Platnost mojí občanské legitimace končí v dubnu roku 2015 a obnovení není možné dříve než dva až tři měsíce před jejím vypršením, možno ale získat průkaz nový rychle, za poplatek 1,500 Kč, s čipem, ale s platností jen půl roku. Tak tohle jsem vzdal a dosud platný občanský průkaz použil jinde, při obnově cestovního pasu. Zcela nadarmo jsem si přivezl pár dokladů (křestní list a pod.) Nesmírně milý úředník na druhé straně přepážky po prohlídce mého občanského průkazu podal mi lejtstro k podpisu spolu s informací, že nový cestovní pas si mohu vyzvednout kdykoli, ale pokud mohu, ať donesu pas vystavený v roce 1994 s platností do roku 2004. Fotografie gratis, zaplacení 600 Kč, milý úsměv úředníka, potvrzení uložené do peněženky a odchod. Tak má probíhat každé jednání s úřady. To by ocenil nepochybně Franz Kafka ...

Jazzový klub *Agharta*, kde jsem naposledy slyšel zpívat mojí oblíbenou Vlastu Průchovou, sídlí teď místo v Krakovské ulici v ulici Železné, asi pět minut chůze od mého dominikánského bydliště. Je to jedno z několika podobných míst v Praze, nespočet schodů pod úroveň ulice do kamenných kleneb a v nich vkusný interiér se vším nezbytným a příjemným. V podobném prostředí divadla *Ungelt* si návštěvník, než vejde do miniaturního hlediště, může vypít sklenku oblíbeného nápoje na židli se jménem některé z osobností kulturního života.

V *Aghartě* hrál dobře známý a vynikající basista F. Uhlíř se svým triem, stejně znamenitý jako před dvěma lety. Když mě ale improvizace, jakkoli dokonalé, začaly mi připomínat více technická cvičení, soustředil jsem se na doprovod skutečně dokonalý doprovod bubeníka, jehož jméno bohužel uvést nemohu, nezaznamenal jsem si ho. Ač jsem ocenil technicky znamenité improvizace všech hráčů, maně jsem si připomněl mého kanadského oblíbence Frazer MacPhersona a jeho improvizace příjemně melodické.

Na filmu *Lovelace*, věnovaný životu pornohvězdy proslavené v sedmdesátých letech filmem *Deep Throat*. Nakonec jsem ten film shledal velmi zajímavý, stejně jako smutný, žádné choulostivé záběry, ale více o osudu té ženy, která se nakonec vdala a žila velmi spořádaným životem ženy a matky hošíka. V padesáti třech letech zemřela při automobilové nehodě. Film tehdy (viděl jsem jej, myslím, na nějakém videu) vydělal 600 milionů dolarů, Linda Lovelace za svou roli obdržela 1,250 dolarů. Dnes jsou stovky takových *Deep Throatů* k dispozici na internetu a žádná z těch krasavic takto předváděných nedosáhne slávy oné Lindy. A snad ani jejího smutného osudu.

Kdykoli jsem si vyšel na *Malé náměstí*, abych odeslal email nebo jej přijal (v *Click Internet Café*, dvě hodiny za 100 Kč) minul jsem člověka ležícího v stejné pozici na chodníku, hlavu na kočících hlavách, před ní čepici. V té buď žádná nebo jedna či dvě mince. Zástupy hlavně turistů míjely nešťastníka bez povšimnutí. Bylo mi to pojednou trapné a aniž bych se považoval za kdovíjakého dobrodince, vhodil jsem do té čepice pár mincí. (Pár dní nato šel jsem stejným místem, v ulici v tu chvíli nikdo a tu jsem viděl, jak se ten člověk napřímil a krátce pohovořil přes ulici s majitelem jednoho z nespočtu suvenýrových obchůdků, samozřejmě Rusem. A tak nevím).

Kdo má rád obložené chlebičky, nemůže pro svou chuť nalézt lepší místo než *Zlatý kříž* v Jungmannově ulici... výběr chlebiček a jiných delikates přebohatý a k nim si možno dát sklenku vína nebo piva. Cena chlebiček od roku 2011 vzrostla, ale kvalita je stále prvotřídní!

Opět v kině *Světlozor*, v ohromném, vkusném, ale v dopolední době téměř prázdném, na filmu *Jako nikdy*. Příběh malíře v posledním stadiu rakoviny (hraje J. Schmitzer), podivná sklíčující, ale takový může být a mnohdy než se nadějeme i náš život. Výkon Schmitzera se mi velmi líbil. Ti, kdož po dávce umění mají chuť poněkud prostší, mohou navštívit naproti kinu velmi populární podnik *Hájek*, chlebičky, dorty, kavičky různé, víno též k dostání, je tam stále téměř plno. A když se v těch místech ocitne penzista (senior) může sestoupit po schodišti do přízemní restaurace a koupit si *Senior menu* obsahující polévku, jídlo, čaj a desert, vše docela solidní kvality, za 69 Kč.

O Terezíně jsem jenom četl, viděl dokumentární film, a tak mne napadlo zajet se tam podívat. A cestou jsem se setkal vlastně s jediným nepříjemným člověkem, řidičem autobusu. Neznaje to místo, zeptal jsem se, když autobus zastavil na místě, které se mi zdálo jen předměstím Terezína, zda zde třeba vystoupit. Nevědlně cosi zavrčel a rozjel se. Záhy jsem viděl jak mjíjeme ty hnědé hradby, které jsou všude a z Terezína vyjíždíme. Zastavil a já se, po kratičké otázce, zda ten chlap má svou práci rád, zase vrátil zpět pěšky.

Pevnost Terezín byla vybudována po zkušenostech z prusko-rakouských válek v 18. století. Úředně byl výnos o výstavbě pevnosti publikován 10. 1. 1780 a 10. 12. téhož roku bylo rozhodnuto pevnost pojmenovat na počest matky císaře Josefa II. V roce 1790 Byly stavební práce dokončeny a pevnost prohlášena za bojeschopnou.

Co by si asi císař pomyslel, kdyby věděl, co se v místě bude dít za 150 let? Místo místa k obraně kraje, místo utrpení a smrti mnoha nevinných lidí. Až do osvobození 8. května 1945 jich vězením prošlo 150 000. Na 35 000 jich tady zahynulo. Ještě po osvobození stovky na tyfus.

V den mé návštěvy mne velice sužovalo značné nachlazení, prohlédl jsem si jenom *Malou pevnost*. Děsivá podívaná a to ještě nebylo nic oproti nejstrašnějším místům jako Osvětim, Mauthausen a jiným. O tu opět, jako již nejednou, blahořečil jsem rodičům za datum mého narození.

V průchodu z Národní třídy k *Divadlu Bez zábradlí*, když jsem se vynadával na vystavené obrazy za výkladními skříněmi, na programech divadla jsem našel inscenaci *2 x Woody Allen*, zakoupil vstupenku a druhou z těch dvou aktovek jsem byl velmi pobaven, byla ryze divadelní, kdy se nakonec, po značně komplikovaných záplatkách erotického typu, objeví na scéně autor (K. Heřmínek), strůjce těch choulostivých situací.

O přestávce jsem se v šatně setkal s J. Cardou a J. Švandovou, kteří spolu s J. Hrušínským hostovali nedávno ve Vancouveru na pozvání našeho *Divadla Za rohem*. Oba příjemní, přátelští, až šarantní.

„Pan šéf platí dobře?“ zeptal jsem se. „Dobře, nestěžujeme si,“ pravil J. Carda. Připomněl jsem si dávnější interview s Karlem Heřmánkem, majitelem divadla, krátce po jeho zakoupení. Zdá se, že toho kroku nelituje...

V čem možná je půvab Prahy, kromě historie, architektury, koncertů v chrámech a v jazzových barech? V místě mého bydliště u Dominikánů v délce snad pouhých padesáti metrů nacházejí se tyto podniky: *U modrého hroznu*, *U Zlatého tygra*, *Puškin*, *U tří růží*, *Ve dvoře*. A stačí ujít sto metrů a můžete vejít do restaurací *Švejk*, *U Vejvodů* a nebo *Restaurace u Bettlémské kaple* a navíc přes ulici do další, jejíž jméno si nepamatuji. A

tu si připomínám nespočet klacků pod nohy nakladených podnikatelům v pohostinství hodnostáři na Severním pobřeží Vancouveru, stejně i jiných čtvrtích provincie BC.

Je třeba navštívit příbuzné a jedu tedy do Luhačovic. U pokladny si přeji slevu pro stařečky a tu slečna povídá, že kromě toho mohu mít slevu další, koupím-li si jízdenku přes Otrokovice, což ale neznamená žádný přestup. Když jsem se pak druhý den vracel a ptal se na podobnou možnost na nádražičku v Luhačovicích, slečna mi sdělila, že od nich to možné není, připomínajíc mi tím, že více pohotovosti by mi ušetřilo nemalou částku, kdybych v Praze žádal jízdenku zpáteční.

Příbuzní dosti pozorně sledují nastávající volby a zdá se jim, že volba Babiše a jeho strany ANO snad může znamenat malinkatou naději na změnu k lepšímu. Potěšil mě ale jejich zájem o politickou situaci v zemi. Já, kdybych žil v tom klidném místě, asi bych se o politiku vůbec nestaral.

Další návštěva *Agharty Jazz Clubu*. Zdeněk Zdeněk, znamenitý pianista, po letech vážného onemocnění opět hraje. Jeho dcera (zpěv a kytara) a její partner (trombón). Moderní jazz v neuvěřitelně rozmanité, komplikované, ale vždy nesmírně zajímavé podobě, několikrát velice těžký be-bopový *scat* zpěvačky, a trombonisty v dokonalé souhře s pianem, až mi při poslechu přebíhal mráz slasti po zádech!

Zastávka v restauraci *Sedm konšelů* poblíž Fischerova nakladatelství; ač v centru turistického, ruchu mají tam ceny velmi přijatelné. Objednal jsem si výbornou kachnu, knedlík, zelí, bratru za 108 Kč, ale hlavně mne upoutal snad majitel podniku, bezmála věrná kopie kamaráda a příbuzného, před dvěma lety bohužel zesnulého Ilji, po dlouhá léta ve své tiskárně *Alfa Omega* tisknoucí vancouverský Zpravodaj.

A opět, než jsem se nadál, pražskou dokonalou dopravou se ocitám na *Novém Smíchově* na stanici *Anděl*, snadno nacházím kino, kde se promítá nový film J. Hřebejka *Libánky*, o kterém jsem četl zmínku na stránkách tohoto Satellitu. Film nepozbývá napětí a divák je zvědav na jeho závěr.

V té oblasti vyrostlo jedno z dalších nákupních středisek moderního typu a vkusu, užasl jsem nad dvěma ohromnými knihkupectvími nedaleko od sebe, jméno jednoho jsem zapomněl, druhý je *Luxor*.

Nemohl jsem vynechat návštěvu Hradu s kratičkým posezením v půvabném hostinci *U černého vola*, kde ceny se nijak výrazně nezměnily. Cestou k němu jsem poslouchal mladého cellistu, který na svůj nádherný nástroj nehrál jen klasiku. Sestup malostranskými uličkami na *Malostranské náměstí* za procházku vždy stojí. Zastávka v malé, půvabné kavárničce, kde je k dostání vše od obložených chlebiček, dortů, vína, piva, likérů i jídla, v podobném podniku ve Vancouveru věc zcela nepředstavitelná.

O půvabu a krásách města Prahy je, myslím, zbytečné se rozepisovat, je to skutečnost notoricky známá a projevující se stále větší návštěvností cizinců.

Díky naší přítelkyni, které se s manželem a dětmi před lety natrvalo přesunula do Prahy, mohl jsem se potěšit dokonalým pohledem na pražské pozoruhodnosti z veliké zahrady *amerického velvyslanectví*, kde je zaměstnána. Bohužel, leccos jsem musel zanechat ve vrátnici, včetně fotoaparátu. Bezpečnost je bezpečnost na tu dnes Spojené státy dbají snad více než jindy.

V *Respektu* jsem se dočetl značně nevlídnou kritiku posledního filmu J. Menzla, (který v posledních letech se věnuje více režii divadelní) *Donšajni*. Shlédli jsme film s přáteli v půvabném kině *Mat* na úpatí Karlova náměstí, kde součástí kina je pěkná restaurace-bar s kompletní nabídkou jídel a nápojů, nic takového není běžné ve vancouverských kinech. Po shlédnutí jsme se dohadovali: dostal film špatnou kritiku (nejen v *Respektu*, ale i na dalších dvou místech) právem nebo neprávem? Může to být tím, že režisér Menzel dostal na produkci filmu (napsal i scénář) neomezené množství peněz, jak nám sdělila jedna osoba zasvěcená, pracující u filmu ve stříhu, a vzbudil jistou závist, nebo se skutečně vydal ze svého nejlepšího (vzpomínám, že jeho film *Obsluhoval jsem anglického krále* mne příliš neuchvátil)?

Jedno je ale zcela jisté: *Donšajni* nemají šanci následovat Oskarem vyznamenané *Ostře sledované vlaky*, J. Menzla filmovou adaptaci díla B. Hrabala.

Dcera básníka, zakladatele balonového létání u nás a přítele B. Hrabala Ivo Vodseďálka bydlí se svým manželem, malířem abstraktního založení, M. Kaufmanem v moderním bytě zbudovaném z půdy, kam jsem chodil věšet prádlo, v domě *U dvou Malorusek*, Pařížská 16. Dokonce nějaký

čas bydlela v našem bytě, když se po mém odchodu do Kanady rodiče přestěhovali. Nějak jsem nemohl věřit jak se dvě nová podlaží do těch půdních prostor vešla, ale viděl jsem to na vlastní oči. Řeč přišla na několik obyvatel, které jsem si ještě pamatoval. Značně nerudný a drobný pan ing. R., původní majitel domu před rokem 1948 a po rose 1989, k mému překvapení se dožil 93 let. Takže není to jen klidná letora, záruka dlouhého věku! Vzpomenuto též slavných osob, které v minulosti v domě působily, J. Šejbalová, malíř J. Andrlé, V. Nezval.

Až mě překvapilo to časté uvolňování místa k posazení v metru či tramvaji mladíky i mladice. To sice může být malinko sklíčující, mne ale potěšila ta slušnost a to v případech mnohem početnějších než ve Vancouveru, ač moje vizáž byla stejná.

(Pokračování příště)
Vladimír Cícha - Praha/Vancouver

Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?

Kablovka
The future of IPTV

Česká a Slovenská televize jednoducho a bez počítača!
www.kablovka.com

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

BISTRO 26
EDENVALE Aerodrome

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

Gambrinus liga

Před naší uzávěrkou se hrálo závěrečné utkání 13. kola mezi Bohemians 1905 a Mladou Boleslaví, které se skončilo 1:1. V neděli pak hrála Ostrava s Olomoucí 1:1, když hosté hráli od 37 minuty o deseti hráčích. Šlágr kola bylo utkání dosud neporažené Sparty s dobře hrajícími Teplicemi. Domáci podle očekávání zvítězili brankami Brabce a Costy. Neúplně třinácté kolo bylo chudé na branky, pouze páteční zápas mezi Plzní a Jabloncem byl výjimkou. Západočeši zvítězili 6:1, když Tecl vstřelil dvě branky. V jihomoravském derby porazilo Brno Jihlavu brankou Paška a v Uherském Hradišti prohrálo Slovácko s Duklou 0:1, když vítěznou branku vstřelil Mareš 16 minut před koncem. Slavia hrála v Příbrami 0:0 a je to již třetí zápas sešíváných bez prohry, bez branek se skončilo i utkání Liberce se Znojmem.

Gambrinus liga

1. Sparta	13	11	2	0	33:7	35
2. Plzeň	13	8	4	1	30:10	28
3. Teplice	13	8	2	3	33:15	26
4. Liberec	13	7	3	3	14:15	24
5. Boleslav	13	6	5	2	26:13	23
6. Dukla	13	5	5	3	15:11	20
7. Olomouc	13	4	4	5	23:25	16
8. Jablonec	13	4	4	5	21:25	16
9. Slovácko	13	3	4	6	19:24	13
10. Brno	13	4	1	8	17:22	13
11. Ostrava	13	3	4	6	14:27	13
12. Příbram	13	3	3	7	13:25	12
13. Bohemians	13	3	3	7	12:24	12
14. Slavia	13	3	3	7	10:24	12
15. Jihlava	13	3	2	8	19:25	11
16. Znojmo	13	2	5	6	12:19	11

Corgoň liga

Slovan Bratislava remizoval v 16. kole s Košicemi 1:1, takže má na druhý Ružomberok, který s přehledem uspěl v Trnavě 4:1, náskok

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1

Vám ponúka
cestovanie
do celého sveta!
Spolahlivo vybavíme
Od 17. června 2014
nový přímý let
každé úterý
Toronto-Praha!

Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698
e-mail:

Tatratravel@hotmail.com

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

Bloor St. W.
Danforth Ave.

Ossington Ave.
Broadview Ave.

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

pouhých dvou bodů. Senica si doma poradila s Myjavou 3:1, Dunajská Streda překvapivě porazila Trenčín 1:0, Žilina přivezla všechny tři body z Nitry za vítězství 2:0 a Banská Bystrica zdolala Zlaté Moravce 2:1.

Corgoň liga

1. Slovan	16	10	3	3	34:19	33
2. Ružomberok	16	9	4	3	34:24	31
3. Trenčín	16	8	3	5	37:18	27
4. Myjava	16	8	3	5	29:24	27
5. Senica	16	7	4	5	23:17	25
6. Moravce	16	7	3	6	19:23	24
7. Bystrica	16	6	5	5	26:21	23
8. Trnava	16	7	2	7	23:27	23
9. Žilina	16	5	5	6	25:24	20
10. Košice	16	5	4	7	21:20	19
11. D. Streda	16	2	3	11	8:33	9
12. Nitra	16	1	3	12	15:44	6

Poháry

Liga mistrů

Bayern-Plzeň 5:0 (2:0)

Milosrdným přidělem skončilo pro fotbalisty Viktorie Plzeň třetí vystoupení ve skupině D Ligy mistrů. Ve na hřišti Bayernu Mnichov, úřadujícího šampióna Ligy mistrů, inkasovali pouze pět gólů, přestože celý zápas se odehrál prakticky na polovině západočeského týmu. Hrdinou hostů byl i přes jasnou prohru brankář Kozáčík, který zneškodnil nejméně pět gólových střel hráčů bavorského velkoklubu. Branky: 25. a 61. Ribéry (penalta), 37. Alaba, 64. Schweinsteiger a 90. Götze 5:0. Plzeň je ve skupině D poslední bez zisku jediného bodu se skórem 2:11.

Evropská liga

Liberec-Sevilla 1:1 (1:0)

Fotbalisté Liberce měli v Evropské lize na dosah senzační výhru nad Sevillou, dvojnásobným vítězem Poháru UEFA. Také druhé utkání mezi Freiburgem a Estorilem skončilo plichtou 1:1, a tak Slovan drží druhé místo a reálné šance na postup. V pohárové Evropě už natáhl sérii bez porážky na osm utkání! Domácím zatrnulo hned v 5. minutě. Brankář Kovář vyběhl před velké vápno, odvrátil míč hlavou a po srážce se soupeřem zůstal dlouho ležet na trávníku. Po ošetření však přece jen pookřál a mohl chytat dál. Obavy brzy vystřídalo nadšení, Slovan udeřil hned z první šance zápasu! Šural ve 20. minutě přitukl míč Pavelkovi, ten uvolnil za obranu Rabušice a urostlý útočník přesnou střelou k zadní tyči ukázal, že už je zase podještědským Rambem. V 78. minutě však přišla veliká komplikace. Slovan měl šance na pojištění náskoku, Rybalka zahrával z ideální vzdálenosti přímý kop, ale hosté pláchlí do rychlého brejku, Bacca šel sám na Kováře a ten ho zastavil jen za cenu faulu a vyloučení. Do branky šel Hroššo a začala pekelná koncovka. Dvě minuty před koncem řádné hrací doby se Hroššo nechal zaskočit střelou z velkého úhlu a Machín vyrovnal na konečných 1:1.

Česká hokejová extraliga

Poslední kolo před pauzou vyhrazenou na Karjala Cup měla v neděli na programu Tipsport extraliga. Vedoucí Spartě se v 18. díle nejvyšší soutěže nadmíru vydařila snaha o zvýšení náskoku, na domácím ledě deklasovala Karlovy Vary 11:0 a vyrovnala tak rekord extraligy. Z hloučku pronásledovatelů pražského týmu se vyčlenil hradecký Mountfield, který porazil doma Kladno 2:0. Sparta tak vyrovnala rekord samostatné extraligy. Dosud nejvýraznějšího rozdílu ve skóre dosáhli - trochu paradoxně - sami Karlovarští, kteří v sezóně 2007/08 rozdrtili 11:0 Ústí nad Labem, a také Sparta, jež v sezóně 1993/94 deklasovala Pardubice 13:2. Tabulka po osmnáctém kole. 1. Sparta 41, 2. Hradec 36, 3. Brno 33, 4. Slavia (19 zápasů) 33, 5. Třinec 33, 6. Zlín 30, 7. Plzeň 29, 8. Pardubice 26, 9. Vítkovice 26, 10. Liberec 22, 11. Kladno 21, 12. Karlovy Vary (19 zápasů) 19, 13. Litvínov 18, 14. Chomutov 14.

Slovenská hokejová extraliga: 1. Košice 20/44, 2. Nitra 20/39, 3. Banská Bystrica 20/39, 4. Poprad 20/33, 5. Skalica 21/30, 6. Piešťany 21/28, 7. Trenčín 21/26, 8. Zvolen 20/25, 9. Žilina 20/24, 10. Martin 20/24, 11. Orange 13/12.

UNIGLOBE

Enterprise Travel

Formally Nitra Travel

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: By appointment

MEMBER OF:

Go, See, Experience

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

R

REALTOR

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*,
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.branksky.com * e-mail: rostib@rogers.com

